

EYT Zulmünü Doğuran Nedenler ve Yanlıklar

Emeklilikte Yaşa Takılanlar (EYT) konusunda mağdur olanları anlamayan ve bir nevi bencil bir talep gibi niteleyerek, aleyhte tavır sergileyen kişilerden birisi de Yeni Şafak yazarı Sayın Ahmet Ünlü'dür.

İktidar yanlısı olarak bilinen bir gazetenin yazarı olduğu için, EYT konusuna hep soğuk davranan iktidar partisinin de görüşlerini yansıtıyor gibi algılanıyor. Kesinlik için değil, algı ve etki açısından ifade ediyorum.

Malumunuz, 23 Temmuz'la başlayan bu hafta TBMM'nin tatile girmeden önce görüşeceği bir torba kanunu var gündemde. Belki vicdanları harekete geçirir ve mazlumların duası karşılık bulur umuduyla çabalıyoruz.

Olumlu kamuoyu oluşturmak için, sayın yazarın 3 Haziran 2018 tarihli yazısındaki görüşlerine karşı, neden EYT zulmü var diye kendisine e-posta metni yazarken, aslında ayrı bir yazı konusu olduğunu fark ederek, buraya yazmayı ve daha geniş kitlelere ulaşmayı istedim.

EYT konusunda ayrıntılı bilgisi olmayan ve işsiz EYT'lerin durumu hakkında empati yapamayan kişilerin EYT taleplerini haksızca, erken emeklilik şeklinde nitelemeleri ve uyanıkça, bencilce bir talep gibi yargılamaları söz konusudur.

İşin doğrusunu bilen ancak, yöneticilere şirinlik yapmak için "*efendim bütçeye şöyle yük getirir, bizi böyle zorlar*" benzeri ifadelerle siyasileri korkutup yönlendiren, kraldan daha kralcı bürokratlarımızı ise, Allah bildiği gibi yapsın. Zulme çanak ve kılıf buldukları için, Allah onları sebep olduklarıyla imtihan ederse hiç şaşırmasınlar.

KEY ödemeleri, engelli ve yaşlı destekleri, komşu ülke sığınmacıları, uzak ülke mağdurları gibi, zulüm ve mağduriyet söz konusu olduğu zaman yapılmayan bütçe hesapları, nedense EYT söz konusu olduğunda yapılıyor ise burada iyi niyet söz konusu olamaz.

Emeklilikte yaş haddi uygulaması daha önce söz konusu değildi. Kadınlarda 20 yıl, erkeklerde 25 yıl çalışarak prim ödeyenler emekli olabiliyordu. Türkiye’de ortalama yaşam süreleri düşük olduğu için, ilk başlarda anormal bir durum da yaşanmıyordu.

1940’lı yıllarda erkeklerin ortalama yaşam süresi 40, kadınların 36 idi. Zaman geçtikçe bu süreler uzadı. 80’li yıllarda ise 60 yaş bandında ulaştı. Yaşayan emeklilerin sayısının çoğalması SSK başta olmak üzere Bağ-Kur ve Emekli Sandığı bütçelerini zorlamaya başladı. (bakınız: 80 yılda ömrümüz iki katına çıktı)

Sisteme öldürücü darbeyi vuran gelişme ise, 90’lı yıllardaki siyasilerin prim ödemesi eksik kalan kişilere göstermelik bir para yatırmaları karşılığında, kıyak süper emeklilik imkanı vererek, zaten çökmek üzere olan yapıya bir sürü genç emeklinin (kadınlarda 38, erkeklerde 43 yaştan itibaren) katılması oldu.

Sosyal güvenlik kurumlarının kaynaklarını kötü yöneten, gelir sağlamak yerine israf ve yolsuzluk dolu icraatlar yapan beceriksiz bürokratlarda üstüne tüy dikti.

1999 yılında çıkarılan kanunla yapılan yaş düzenlemesi, panikle alınan gecikmiş bir karardır. Aslında, her 5-10 yılda bir ortalama yaşam ömrünün uzamasına uygun olarak, küçük yaş ayarlarının yapılması gerekiyordu. Böylece, kişiler işe başladığında kesin olarak emekli olacağı yaşlarını ve zamanlarını bilebilirdi.

Kanun çıkarıldığı sırada zaten çalışan kişilerin, geriye dönük olarak yaşlarının yükseltilmesi zulme yataklık yapmıştır. Çünkü maç ortasında kural değişimi söz konusudur.

2008 yılında çıkarılan ve Aylık Bağlama Oranlarını dramatik şekilde düşüren kanun da yapılan zulmü katmerlemiştir. EYT’liler primlerini eksiksiz ödediği ve fazlasını da ödemeye devam ettiği halde, hem beklemeye hem de daha az emekli maaşı almaya mahkum edilmiştir.

EYT mağduru Devlet Memurları açısından, yaş bekleme dışında ağır bir mağduriyet yoktur.

İşçi ve esnaf olanlar ise, kelimenin tam anlamıyla köle gibi çocukluklarından itibaren çalışarak bekledikleri emeklilik hakları gasp edildiği için, anormal şekilde yıpranmış ve hayattan bezmiş şekilde yaşlarını beklemektedir.

İnsanlar bundan 20-30 yıl evvel, 12-13 yaşından itibaren çalışmaya başlıyordu. Şimdiki gençlerin okuldu, askerlikti derken, işe başlaması neredeyse 25 yaş civarında oluyor. EYT’lileri yargılarken bugünkü şartları değil, onların çocukluk ve gençliklerini harcadıkları yılları dikkate almak gerekir. Ortalama 30 yıldır çalışıp primlerini tamamen ödedikleri halde, umutla bekledikleri emekliliklerinin gasp edilmesi zulüm değilse nedir?

İşsiz kalan SSK’lı, Bağ-Kur’lu EYT’liler ise, gerçekten acınacak hale gelmiştir.

Çocuklarının düşün ve askerlik gibi önemli işlerini destekleyemeyen, eğitimlerine katkı veremeyen, evlerine ekmek götürmekten aciz bırakılan EYT’liler vardır.

Emekli etmek için EYT’lileri genç gören Devlet kurumları, yeni personel alımında hep 30 veya 35 gibi yaş haddi koymaktadır. Özel sektör ise, yaşlı işçileri mecbur olmadıkça almamaktadır. Kendi vatandaşları olan bu insanların, emeklilik yaşlarını bekleyene kadar iş ve aşlarını garanti altına alamayan devlet otoritesi, açıkça zulüm yapmaktadır.

Çalışmayan EYT'ler için sağlık hizmeti dahi verilmez. Ancak hiç bir geliri ve evi, arabası gibi mal varlığının olmadığını ispat ederse, 60 TL gibi cüz'i prim ödemesi yaparak sağlık hizmeti alabilir. Sağlığında ve işi varken ailesine ev veya araba alabilmiş olan EYT'liler, o kadar düşük prim ödemeyeyle kurtaramıyor tabii.

Tekrar etmek gerekirse,

EYT'lilerin gasp edilen emeklilik hakkının iadesi erken veya süper emeklilik değildir!
Yaş ortalamasının uzamasıyla, yaş haddi düzenlemesi gereklidir ancak, her düzenleme yapıldığı tarihten sonrasını kapsamalldır.
İnanmadığımız bütçe hesapları mutlaka dikkate alınarak, bu zulme devam edilecekse, hem kamuda hem de özel sektörde acilen işe alımlarda yaş haddi uygulaması kaldırılmalı ve yaşlı işsizlerin istihdamı için özel teşvikler çıkarılmalıdır.
Zulümle abad olunmaz. Mazlumların sesi duyulmalı ve çare üretilmelidir.

Allah yöneticilerimizin ve onları etkileyenlerin kalplerine adalet, merhamet ve empati duygularını daha güçlü şekilde ilham eylesin.

Amin...

Kaynaklar:

- Görsel kaynağı: <https://pxhere.com/tr/photo/1046462>

- <https://www.yenisafak.com/yazarlar/ahmetunlu/emeklilikte-yasa-takilanlarin-sorunu-nasil-cozulecek-2045913>

- <http://www.radikal.com.tr/turkiye/80-yilda-omrumuz-iki-katina-cikti-1009181/>

Engelimi Biliyorum - Engellimi Seviyorum

Sohbetine katıldığım bir pir-i fani büyüğümüz demişti: “-Evet İslâm’ın şartı beştir ama altıncısı olsaydı bence “haddini bilmek” olurdu.” Gerçekten de, haddini bilen kendisini bilir, kâinatı bilir ve Rabbini de iyi bilir. Engelsiz olan tek bir güç var. O’da her şeyi yoktan var eden Allahu Azimuşşan’dır. O’ndan başka her şey engellerle, sınırlılıklarla malûldür.

İnsan olmanın getirdiği doğal engellerimizin yanında, bireysel yetenek ve ilgilerimizin çevrelediği veya fiziksel/ruhsal şartlarımızın belirlediği engelleri de yaşıyoruz. Örneğin; herkesin yüzememesi, fobilerimiz, el becerilerimizin yetersizliği gibi bireysel engellerimiz bizleri sınırlıyor ve hayatımızı yönlendiriyor. Doğum yaptırmak gibi olağanüstü sorumluluk ve yetenek gerektiren bir görevi, defalarca yaptırmayı başarmış olan Sevgili Eşimle, küçük bir fareyi aynı yere bırakırsam ruhunu teslim edercesine kendini kaybedeceğini çok iyi biliyorum. Boğulma tehlikesi atlatmış birisi olarak, en kısa zamanda yüzme engelimin üzerine gitmem gerektiğini de bildiğim gibi.

Hepimizin engelleri ve zayıflıkları olduğuna göre, nasıl yaşıyoruz? İyi olduğumuz yönlere ağırlık verip, dikkatleri bu taraflara çekmeye, bildiğimiz konularla sonuca ulaşmaya çalışıyoruz değil mi? Her gün fark edebileceğimiz örnekler var: Manavlar, meyvelerin iyisini en öne dizerler. Hanımların gözleri güzelse, abartılı şekilde vurgulayan makyajlar yaparlar. Kıyafet tercihleri de benzer şekilde olur. Aileler, çocuklarını başarılı yönlerini anlatarak tanıtırlar. Arabanızda motor sorunu da olsa, gittiğiniz tamirci elektrikçiye konuyu ateşleme sistemine bağlamak ister.

Takdir-i İlahi gereği bazılarımız doğuştan, bazılarımız sonradan çeşitli engellere maruz kalarak

yaşamak zorunda kalıyoruz. Ağır zihinsel engelli kardeşlerimiz dışındakiler, aklının erdiği yaşlardan itibaren bu durumu bedenen ve ruhen yaşıyor ve kendisini bitmeyen bir mücadelenin ortasında buluyor. Engelliler ve engelli aileleri inkâr, isyan, depresyon, kabullenme ve sahiplenip birlikte mücadele etme gibi aşamaları çeşitli boyutlarda yaşıyorlar. Topluma düşen en önemli görev; engelliler ve engelli ailelerinin bir şekilde yaşamak durumunda oldukları inkâr, isyan ve depresyon aşamalarını en hızlı ve kolay şekilde atlatabilmeleri için destek olmak ve kalıcı kurumsal çözümlerin tesis edilmesini sağlamaktır.

Engelli doğmak veya engelli olmak bir ceza olmadığı gibi, ölene kadar engelsiz yaşamakta garanti edilmiş bir lütuf değildir. Engelli veya engelsiz hepimiz, şartları Rabbimiz tarafından belirlenmiş bir hayat imtihanını yaşıyoruz. Engellerin kalkması olabileceği gibi, sonradan engelli olmanın da ihtimal dâhilinde bulunduğu şuuruyla hareket etmeliyiz. Engeli olmayanların her şeyden sorumlu olacağını bilmesi, engellilerin ise durumlarına uygun işleme maruz kalacaklarının tesellisiyle sabretmesi gerekir. Bile bile engelli olmamak için elimizden gelen her türlü tedbiri almalı ve ötesini tevekkül ile Allah'a havale etmeliyiz. Kendi hata ve eksiklerimizi kadere yüklemek ise tehlikeli bir kumar olur. Sigara yüzünden damarları tıkanan ve nihayet kolu bacağı kesilen birisinin hesabı çok zor olsa gerek. Çünkü işin içinde emanete hıyanet etme durumu da var. İçkili araba kullanmak, tedbirsiz ve gereksiz hareketlerle kazalara yol açmak gibi.

Toplumun ve toplumu temsilen yöneten devletin, engellilere yönelik hizmet ve yatırımları bir lütuf değil, bir görev ve hak olarak icra edilmelidir. Engellilerimize acımadan önce sevmeyi ve saymayı başarmak zorundayız. Acıma ve şefkat duyguları ancak bir katalizör gibi hızlandırıcı, kolaylaştırıcı etki yapmalıdır. Acıdığımız için değil, görevimiz olduğu için yapıyor olmalıyız. Mevcut Hükümetimizin engellilere yönelik çalışmaları oldukça takdir edilecek kadar mesafe almıştır. Buna rağmen, bir iktidar milletvekilinin yapılan hizmetleri açıklarken “-2005 yılında çıkardığımız yasa ile biz engellileri insan yerine koyduk, adam yerine koyduk” şeklinde konuşması vicdanları yaralayan, kastını aşan bir ifade olarak tarihe geçmiştir. Engelli veya engelsiz her insanımız toplumumuzun değerli bir üyesidir. Verilen haklar ise gecikmiş bir görevin ifasıdır. Bu ve benzeri görevler için seçilenlerin daha dikkatli ve özenli olmasını beklemek hakkımızdır.

Engellilere saygı, bizlere adalet ve gereklilik şuurunu kazandırır. Sevgi ise, adaletin gerektirdiği görevleri icra ederken lazım olan enerjiyi ve kaliteyi sağlar. Sevginin sağ kolu empatidir. Enerjimiz tükenmeye yüz tuttuğunda empati yaparak yeniden güçlenir ve görevimize devam ederiz. Empati yaparken kendimizle birlikte sevdiğimiz de işin içine katarsak daha anlamlı ve etkili olur. Engelli çocuğu olmayan ailelerin çocuklarına engelli arkadaşlarını saymayı ve sevmeyi öğretmeleri hayati derecede önemlidir. Çünkü engellilerin ezilmişlik ve toplumdaki dışlanmışlık duyguları çocukken yeşerir. Arkadaşlarının alaylı bakış ve tavırları ilk ve en ağır darbeleri yapar. Geleceğin mutlu ve güçlü toplumlarını kurabilmek için çocuklarımızın eğitilmesi bu açıdan da gereklidir.

Engelli kardeşlerimizi sevmek ve aslında bizimde engellerle malûl olduğumuzu bilmek durumundayız. Yaygın ve güzel bir ifade ile “Sevgi her engeli aşar” diyoruz.

Merak edenler için not: Bu resim bahçe salıncağını tamir ederken kaza ile burnuma darbe aldıktan sonra çekilmişti. Çok şükür hafif zararla geldi geçti.

Zor Konuya Devam: “Kadınları Anlamak”

En baştan söyleyeyim; kadınları anlamamanın standart veya sihirli bir yolu yok! Bazen katlanılmaz bir durum olsa da, aslında hayatın cazibeli yanlarından birisi de budur bence. Derdimi seviyorum şeklinde bir ifade vardır ya; zahmetli ama lezzetli olaylar veya kişiler için söylenir. Mesela evlatlarımız gibi, mesela işimiz gibi. Kadınların anlaşılmazlıkları da aslında biz erkekler için çekim alanını güçlendiren etkenlerden birisi değil midir? Çözdüğü bir bulmacayı silip yeniden çözen kaç kişi olabilir? Kadınları anlaşılmazlıkları ile birlikte seviyoruz ama uyumlu bir hayat için öğrenmemiz gereken temel kurallar ve bazı ipuçları da var. Ancak bu şekilde onların da bize karşı olan duruşlarını sağlıklı bir yola koyabiliriz. Tamamen ayrı kanallarda kalırsak bir Temel fıkrasında olduğu gibi iki tünelimiz olmuş olur.

(İngiltere ve Fransa'yı denizaltından birbirine bağlayan Manş Tüneli yapılmadan önce ihale görüşmeleri ve teklif alımları yapılır. Japonlar tekliflerini anlatır: -Fransa ve İngiltere'den aynı anda tünele başlarız 8 ay sonra +/- 5 cm farkla deniz ortasında buluşuruz. Almanlar tekliflerini sunar: -Her iki kıyından kazmaya başladığımızda 9 ay sonra +/- 10 cm farkla ortada buluşuruz. Türkiye adına müteahhit Temel teklifini anlatır: -İki taraftan aynı anda tüneli açmaya başlarız bir yıl sonra ortada buluşabilirsek buluşuruz. Buluşamazsak 2 tüneliniz olur. (Karadenizli dostlarımızın hoşgörüsü ile.))

Ortak paydaları arttırmak veya güçlendirmek adına bazı tespitlerimi ifade etmeye çalışacağım.

Kadın beyninin erkeklerden farklı olarak sağ ve sol lobları arasında güçlü çapraz bağlantılara da

sahip olduğu yeni yapılan bir araştırmada tespit edildi. (Ayrıntı için tıklayabilirsiniz, bence sonra tıklayın.) Bu araştırma aslında malumun ilanı gibi bilinen doğruları da destekledi. Bir önceki yazımda da ifade etmeye çalıştığım gibi, özellikle iletişim açısından kadınlar doğuştan yetenekli ve gelişmiş olarak hayata başlıyorlar. Erkeklerin özel yetenek veya eğitimle edinebildikleri beden dili okuma, davranış analizi gibi ileri iletişim yönetimine doğal olarak sahip olduklarından, genelde kontrolü ellerinde tutuyorlar. Yalanı en kolay anlayan, ama başka zaaflarından dolayı yalanda olsa inanmayı tercih eden bir yapıları var. Aslında, genellikle kandırılan kadın değil, kandırılmayı tercih eden kadın olur.

Malumdur; erkekler sonuç odaklı, kadınlarda süreç odaklı düşünürler. Bu yüzden ne yaptığınız kadar, nasıl yaptığınızda çok önemlidir. Öyle ki; duygusuz bir şekilde, öylesine verilen kıymetli bir hediye gibi, ruhunuzla diz çökerek verdiğiniz tek bir gül dünyalara bedel bir mutluluk ve sevgi etkisinde bulunabilir. Çünkü sadece sözlerinize bakılmaz, gözleriniz ve bedeninize de bakılır. Yapmacık ve isteksizlik hemen anlaşılır. O zaman dürüstlük ve samimiyetin kadınlarla iletişimdeki değeri ortaya çıkmış oluyor.

Empati yeteneği kadınlarda oldukça gelişmiş bir seviyededir. Seyrettiği bir filmdeki karakterin yerine hemen kendini koyması ve ağlaması, korkması, üzülmesi, sevinmesi hep gerçektir. Kendi aralarında da empati yapabildikleri için daha kolay anlaşır ve kaynaşırlar. Erkeklerin temel sorunlarından birisi de duygusuz, anlayışsız olmakla suçlanmaları yani empati eksikliğidir. Durumun nazikliğine göre biraz daha esnek ve anlayışlı olabilen bir erkek, kadının kahramanı olur. Özellikle 3. kişilerin ve de diğer dişilerin yanında eşini yücelten, kırmayan ve hoşlanmasa da o anda sabreden erkek paylaşılmaz, kiskanılır.

Allah, kadını cömert yaratmıştır. Eşiyle ruhunu ve hayatını paylaşır. Evladı ile canını paylaşır. Sevgisini ve ilgisini sürekli paylaştığı halde bir eksiklik hissetmez. Etrafta güzel bulduğu ne varsa sevgisini verebilir. Ama düşüncelerini ve yaşadıklarını da anlatarak paylaşmaktan büyük keyif alır. Yani paylaşmaya ihtiyacı vardır. Yaşadıklarını da doğal olarak en yakınındakiler ile paylaşmayı çok ister. Bu paylaşımlar genellikle bir sonuç çıkarmak için değil, paylaşmış olmak içindir. Başta eşini seven bir erkeğin olmak üzere, ailesindeki kadınlara değeri veren erkeklerin onlara her gün paylaşımda bulunmaları için fırsat vermeleri gerekir. Her akşam evindeki kadını en az yarım saat aktif olarak dinleyen bir erkeğin, eşiyle muhtemel sorunlarının en az %50 azalacağına neredeyse garanti verebilirim.

Buraya kadar genel doğruları ve bilinenleri sıralamaya çalıştım. Biraz daha nokta atışı yapmak ve belirli bir kadını daha iyi anlayabilmek için, onun eğitimi, aile yaşantısı, inanç yapısı, burcu, karakter rengi, yüz yapısının karakter etkisi, bükçe dili, sevginin 5 dili, erkekler Mars'tan- kadınlar Venüs'ten gibi farklı ve derinlikli konu ve kitaplardan bilgi sahibi olmak gerekiyor. Bütün bunların üzerine bünyelerini her ay alt üst eden kadınlık hallerini de eklerseniz yapılarının karmaşıklığı daha da iyi anlaşılır.

Özellikle, evlendikten bir süre sonra aşkın kaybolduğundan, evliğin tekdüzeliğinden ve sevginin azalmaya başladığından şikâyet eden erkeklerin, kadınlarını daha iyi tanımaya çalışarak harika sonuçlara kavuşacağını söylemek gerekir. Bu arkadaşlara önerilerimdir: Eşinizin burcunu, hatta yükselen burcunu öğrenin. Burçlardan kastım kesinlikle fal olayı değildir. Mevcut durumları ve olaylara yaklaşım tarzlarını çözmek içindir. Her insanın bir karakter rengi vardır. Kendi renginizi ve eşinizinizi tespit edin. Bu konuda internette çok sayıda belge ve video bulabilirsiniz. Yüz ve beden yapısını okuma konusunda da bilgi sahibi olmakta fayda var. Eşinizin yüz ve beden yapısı karakteri üzerinde etkilidir.

Düşünme mantığını daha iyi çözersiniz. Bükçe dili ise kadınlar konusunda bazı standart yaklaşımları içerdiğinden faydalı olacaktır. Eşinizin ve kendinizin sevgi dilini keşfedin ve buna uygun adımlar atmaya başlayın. Hayatınızda göremediğiniz renk ve tonlarda mutlulukla karşılaşacaksınız. Sevgi ve aşk tek taraflı olmadığı için, sizin çabalarınız karşı tarafta fark edilecek ve olumlu yankı bulacaktır. Bu satırların yazarı olarak ben hepsini mükemmel şekilde biliyor ve uygulayabiliyor muyum? Cevap hayır, ama en azından fırtınalardan korunacak ve gerektiğinde takviye alacak kadar biliyorum. Bu haliyle bile çok faydalandığımı söyleyebilirim. Günün sorusu şudur o zaman: Eşinizi gerçekten ne kadar tanıyorsunuz?